

Archiv obce Skviřín

1894 – 1945

Inventář

Číslo EL NAD: 427
Evidenční číslo pomůcky: 334

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	7
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	8
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	9
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	10
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	11
Inventární seznam.....	12

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Organizaci místní samosprávy, převedením pravomocí do rukou obcí, předcházelo zrušení roboty a poddanství v roce 1848. Následoval zákon o provizorním zřízení obecním č. 170/1849 Ř. z. ze dne 17. března, který zrušil dosavadní pravomoc panských vrchnostenských úřadů ve správě venkovských obcí, kde vrchnost doposud zastupovali venkovští rychtáři a konšelé, pověřeni vykonáváním částečné a obecné samosprávy. Stále ještě omezené obecní pravomoci zaručily obcím alespoň základní práva, mezi něž patřila práva: svobodné volby zástupců, domovské, samostatně vyřizovat vlastní agendu, uveřejnit veřejně výsledky obecního hospodaření a zveřejnění jednání obecních zástupců. Jednalo se o zlomový počín, vyvolaný zejména tlakem na politickou situaci ve státě. Zprvu udílená samostatnost zemská přenesla se na úroveň krajskou, okresní a obecní. Přestože by se tak mohlo zdát, že majitelé dosavadních panství tím přišli o řadu výhod, opak je skutečností. Mohli snáze uplatnit svůj vliv především tam, kde jej potřebovali využít nejvíce. Postupně mohli získat kontrolu nad obcemi a později nad celými okresy.

Shora uváděná zákonná úprava, takzvané Stadionovo prozatímní obecní zřízení, vycházela z uvozovacího patentu a v něm uvedeného hesla, že základem svobodného státu je svobodná obec. Zákon jej zachovával tak, že hovořil o obcích místních, okresních a krajských. Skutečně platnými se však staly pouze předpisy o obcích místních.

Obce se staly nejnižším článkem místní samosprávy. Obvod těchto obcí se shodoval s katastrálním územím. Novým prvkem se stalo zavedení pravidla, že každé sídliště se muselo stát obcí či součástí obce nazývané osadou. Dřívější rozdíly mezi sídlišti různých stupňů byly zachovány pouze v názvoslovích těchto obcí, jako města, městyse čili městečka a vesnice či vsi. Každá obec náležela do určitého soudního a politického okresu a každá osoba musela patřit do evidence některé obce. Pokud některé z obcí nesplnily zákonné požadavky, mělo se přistoupit k jejich sloučení s jinou obcí, přestože by s tím dotčená obec nesouhlasila.

Stadionovo zřízení rozlišovalo dvojí působnost obce. Obec se měla starat především o svoje vlastní záležitosti, obecní zřízení tehdy hovořilo o přirozené působnosti obce. Ve své působnosti nemohla být obec omezována mimo zákonem uváděné případy. Jakýmsi protipólem přirozené působnosti obce se stala působnost přenesená. Tato působnost zahrnovala obstarávání určitých veřejných věcí, které obci nařizovala státní správa.

V každé obci se povinně zřídily dva orgány, obecní výbor a představenstvo. Obecní výbor volený na tři roky představoval kolegiální orgán a rozhodoval většinou hlasů. Disponoval však pouze usnášecí a dozorcí mocí, bez možnosti použít moc výkonnou. Užším orgánem, voleným právě z členů obecního výboru, se stalo obecní představenstvo. Skládalo se ze starosty a alespoň dvou radních. Nepředstavovalo ovšem kolegium, radní vytvářeli jen pomocný a zastupující orgán v době starostovy nepřítomnosti v úřadu, samotný starosta se stával výkonným orgánem, který prováděl usnesení obecního výboru.

Nad samosprávnými orgány se zavedla instituce dozoru a starosta mohl využívat práva prozatímního odložení výkonu rozhodnutí obecního výboru, pokud to odporovalo zákonům nebo mohla být způsobena škoda obci samotné. V roce 1850 došlo k rozšíření dozorcí moci a místním obcím přibyla policie. Nadřízený okresní úřad měl dohlížet na práci starosty v oboru

místní policie patřící do přirozené působnosti obce. V nutných případech pak uváděl věci do pořádku. Vláda mohla obci kdykoliv výkon místní policie odejmout a zabezpečit její činnost za pomoci vlastních orgánů.

Vlastní činnost obecní samosprávy začala v roce 1850, kdy byly aktivovány nově zřízené státní politické úřady. Došlo k územní reformě obcí a obecní samospráva se posléze stala skutečností.

K vydání dalšího obecního zřízení došlo v roce 1859, v platnost vstoupilo pouze ustanovení o domovském právu a navíc nastalo odstranění veřejnosti jednání orgánů obecní samosprávy. Po vydání Říjnového diplomu docházelo k postupnému odstranění zásahů do samosprávy. V roce 1861, po volbách do obecních orgánů, v nichž zvítězili ve většině měst v Čechách čeští zástupci, byla veřejnost jednání zavedena opět. Rok poté vstoupil v platnost rámcový říšský obecní zákoník jako výsledek jednání mezi vládou, snažící se dostat obce pod větší kontrolu, a mezi parlamentem. V roce 1863 bylo vydáno obecní zřízení a řád volební pro Slezsko, o rok později také pro Moravu a Čechy č. 7/1864 Z. z. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce příslušné země s výjimkou statutárních měst. Každá nemovitost musela náležet do svazku některé obce. Samosprávné obce se mohly slučovat a rozlučovat a za určitých okolností měnit svoje hranice, o čemž však s konečnou platností rozhodovaly zemské sněmy.

Obecní zřízení rozlišovala dva druhy občanů do obce náležejících. Jednalo se o skupinu osob spojenou s obcí na základě jakéhosi hmotného svazku či o skupinu osob přespolečných. Je zřejmé, že prvně uváděná skupina disponovala všemi výhodami, které jí ze zákona příslušely, avšak nejdůležitějším právem bylo právo volební.

Voliči oprávnění k volbě volili na tříleté funkční období obecní výbor. Počet členů výboru se odvíjel podle zalidněnosti obce a v Čechách se pohyboval mezi osmi a 36 členy, na Moravě od sedmi do 30 členů. Obecní výbor volil ze svého středu obecní představenstvo, které se skládalo z obecního starosty a obecního radního. Počet členů obecního představenstva nesměl přesahovat třetinu členů obecního výboru, počet radních však nemohl klesnout pod dva. Obecnímu výboru se v této době občas říkalo obecní zastupitelstvo. Každý volitelný a řádně volený občan byl povinen volbu přijmout, výjimky z tohoto pravidla byly přesně stanoveny.

Obec, její činnost a veškerý život v ní tak v podstatě existoval v nezměněné podobě téměř do roku 1918, kdy se po vzniku nového, samostatného státu přijala zcela odlišná opatření pro obecní samosprávu.

Základním pravidlem pro chod obce po roce 1918 zůstal nadále předpoklad, že o obecních záležitostech může rozhodovat pouze osoba, která přispívá na udržování obecního hospodářství, avšak vyvstala potřeba řešit situaci s volebními řády. Na počátku roku 1919 tak vstoupila v platnost dvě zákonná nařízení, zákon č. 75/1919 Sb. o řádu volení v obcích a zákon č. 76/1919 Sb. o novele k obecnímu zřízení.

Volební řád představoval výsledek dohody občanských stran se sociální demokracií a přinášel značnou demokratizaci. Přiznával totiž všeobecné, rovné, tajné a přímé hlasovací právo při volbách do obcí všem osobám, které měly v obci alespoň tříměsíční trvalé bydliště, a které nebyly určitým způsobem diskvalifikovány a dosáhly věku 21 let. Pasivní volební právo se přiznalo osobám ve věku od 26 let a volený musel alespoň jeden rok v obci bydlet. Volilo se na základě kandidátních listin a podle zásad poměrného zastoupení. Volební období se prodloužilo na čtyři roky, v roce 1933 na šest let, aby se sjednotila délka volebních období

s ostatními samosprávami. Vznikly obecní finanční komise, v nichž jednu polovinu představovali zástupci zvolení obecním zastupitelstvem a druhou zástupci jmenovaní okresním úřadem. Jednalo se tak především o kontrolu ze strany státu, který si v obcích nepřál převahu socialistické většiny, která by mohla volně nakládat s obecními prostředky. Komise mohly kontrolovat veškeré obecní hospodaření a odvolávat se proti všem usnesením obecního zastupitelstva finanční povahy.

Zákonná novela obecních zřízení rozeznávala tyto řádné orgány obcí: obecní zastupitelstvo, obecní radu, starostu, případně jeho náměstky a komise.

Obecní zastupitelstvo nahradilo dřívější obecní výbor. Jeho zvolení se účastnili všichni voliči oprávnění k volbě a skládalo se z devíti až 60 členů podle počtu obyvatel v obci.

Ze svého středu volilo obecní zastupitelstvo obecní radu, která nastupovala na místo dřívějšího obecního představenstva. Skládala se ze starosty, jeho náměstka či náměstků a členů rady, radních. Počet všech těchto členů činil znovu jednu třetinu obecního zastupitelstva, proto se stanovil počet jeho členů na devět, aby rada byla nejméně tříčlenná. Plnila totiž také funkci obecního trestního senátu, a tento musel být nejméně tříčlenný, tvořil jej starosta a dva radní.

Došlo k jasnému vymezení významu obecní rady, totiž že obecní rada tvoří sbor, který se za předsednictví starosty usnází na všech věcech, jež podle zákona nebo podle zákonných nařízení nejsou vyhrazeny obecnímu zastupitelstvu. Toto ustanovení utvářelo z rady primární orgán obce.

Obecní zastupitelstvo volilo ze svého středu rovněž starostu a jeho náměstka, v obcích s počtem převyšujícím 24 členů zastupitelstva se volili náměstci dva. Volba starosty nemusela být potvrzena státem, zákon č. 122/1933 Sb. o změnách řádu voleb v obcích však stanovil, že volbu starosty schvaluje státní úřad. Pokud státní úřad volbu starosty a jeho náměstků nepotvrdil, pozbývala tato volba platnost a obecní zastupitelstvo bylo povinno uskutečnit volbu novou. Kdyby se však zastupitelstvo zdráhalo provést novou volbu, pozbývala by platnosti také volba členů obecního zastupitelstva. Politický úřad jmenoval do čela obce správní komisi a v příhodné době vypisoval novou volbu obecního zastupitelstva. Podle shora psaného je jasně viditelné, že těmito ustanoveními byla obecní samospráva značně okleštěná. Státní úřady nezavazoval žádný termín k vypsání nových voleb obecního zastupitelstva.

Právním obcí bylo zřizovat si poradní a přípravné sbory ve formě komisí.

Nejdůležitějším orgánem, v jehož rukách spočívala rozhodující moc, byla obecní rada. Její zasedání byla neveřejná a konala se poměrně často. Obecnímu zastupitelstvu byly vyhrazeny pouze některé věci, schvalovalo zejména obecní rozpočet, jeho schůze se měly konat alespoň jednou za dva měsíce a byly veřejné. K určitým funkcím starosty patřilo svolávání schůzí obecní rady a obecního zastupitelstva, zastupování obce navenek apod.

Mezi mimořádné orgány obce patřil vládní komisař nebo správní komise. Pokud zemský úřad rozpustil zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán (komisař, správní komise). Tento mimořádný orgán vedl správu obce do řádné volby a dosazení nově zvoleného zastupitelstva. Pravomoc přechodných orgánů zůstala omezena na běžné záležitosti a kromě toho směl provádět pouze neodkladné akty, jejichž prodlením by mohla obci vzniknout škoda.

V období německé okupace pohraničí v letech 1938 – 1945 se charakter veřejné správy výrazně odlišoval od předešlého. V odtržených pohraničních částech republiky vstoupil v

platnost říšskoněmecký systém a došlo k odstranění volitelnosti orgánů územní samosprávy. Na protektorátním území vznikly správní orgány řídicí se poněkud upravenou verzí týchž zákonů. V pohraničí převzala dočasně, do 20. října 1938, veškerou výkonnou moc armáda. Z jejího pověření vedli armádní zástupci veškeré existující správní orgány.

Nejdůležitějším obdobím ve vývoji sudetské správní organizace byla krátká doba od 21. října 1938 do 30. dubna 1939. Došlo k přijetí významných zákonných opatření a vybudování celé správní sítě. Vznikla tzv. Říšská župa sudetská (Reichsgau Sudetenland) a celé území se rozdělilo na venkovské a městské okresy (Landkreise a Stadtkreise). Ve venkovských okresech byly utvořeny úřady landrátů (Der Landrat) navazující na prvorepublikové okresní úřady. Došlo k faktické likvidaci územní samosprávy. Ve správě obcí se zavedl tzv. vůdcovský princip a správu obce tak zastával pouze starosta. Stálými zástupci starostů se stali přidělcenci (Beigeordnete). První přidělenec byl podle zákona prvním a stálým zástupcem starosty, zbývající přidělcenci byli stálými zástupci pouze ve svých pracovních oborech (sociální péče, policie, zdravotnictví, školství apod.), starosta však mohl vztáhnout každou z těchto záležitostí na sebe. Další obecní orgán představovali obecní radové obstarávající trvalý kontakt mezi obecní správou a ostatními obyvateli. Jednalo se o nejméně 12 a nejvíce 36 členů a zákon stanovil, ve kterých záležitostech se musí starosta s obecními radou poradit. Kromě obecních radů existovali ještě poradci, kteří vykonávali poradní činnost pro starostu a přidělcence v určitém správním oboru nebo jiné speciální otázce. K obecním orgánům patřila také porada obecních radů a poradců. Starosta je zval v přiměřené lhůtě k poradě a oznámil jim její důvod.

O zajištění vzájemné symbiózy mezi obecní správou a nacistickou stranou se staral zmocněnec NSDAP. Ze zákona požíval značného vlivu na správu obce, aby dohlédl na správnou interpretaci nacistických zájmů ve svěřené obci. Starosta a přidělcenci z povolání vykonávali svůj úřad 12 roků, pokud se jednalo o úřad čestný, krátka se doba na 6 roků.

Činnost obecních úřadů zanikla v roce 1945, kdy byly nahrazeny soustavou národních výborů. V pohraničí navazovaly na obecní úřady místní správní komise jmenované postupně v letech 1945 – 1946.

Název vsi Skviřín, ležící přibližně 3 kilometry východně od Boru, vychází z osobního jména Skvíra a doslovně tedy znamená Skvířův, ve smyslu dvůr či majetek. K dalším, v historii užívaným, českým názvům vsi patřily Skvieřín, Kwiryno, k německým Spayerling, Spierling, Speierling, Spagerling, Speyerling a k latinským Skuirino, ville Squirino, Squirin, Scuirin, Squirzyn, Skwyrzin, Skwrczyn, Skebessyn, Skwierzin a Sskwierzino.

První písemná zmínka o vsi se vztahuje k roku 1115, k falzu zakládací listiny kláštera Kladrubech. Ves Skviřín se tehdy řadila k dalším čtrnácti vsím, nacházejícím se pod ochranou panovníka z důvodu strážení zemské stezky do Bavorska. V průběhu několika desetiletí se ves ocitla v držení kláštera v Kladrubech, patrně jako zástava, ze které se postupně stalo trvalé vlastnictví. Skviřín posléze přešel znovu do světských rukou, aby se v roce 1227 ocitl v majetku vladyky Ratmíra. Ratmír, užívající predikát ze Skviřína, vlastnil ves do roku 1247 a jako zakladatel stál u zrodu významného rodu Švambergů. Jeho potomci založili v roce 1260 na strategickém a lépe situovaném místě nedaleko Skviřína novou lokalitu s názvem Bor, kam přesunuli svoje sídlo. Význam Skviřína pozvolna upadal, ale majitelé Boru si jej ponechali v držení z důvodu výhodné polohy vsi v blízkosti zemské stezky. Ves se stala trvalou součástí panství s tímž jménem. Panství Bor náleželo do majetku rodu Švambergů do roku 1650, kdy jej Jan Vilém ze Švamberka prodal Zikmundovi Bedřichovi z Götzen. V období mezi lety 1650 – 1720 spravovali borské panství páni z

Götzen. V uvedeném roce 1720 prodal Karel Josef z Götzen Bor s příslušenstvím (včetně vsi Skviřín) Dominikovi Markvartovi Löwenstein-Wertheimovi. Panství Bor, potažmo ves Skviřín, pak zůstaly v držení Löwensteinů do roku 1945. Po osamostatnění obecní samosprávy v roce 1850 zůstala ves Skviřín formální součástí velkostatku Bor, náležející Löwensteinům až do roku 1945.

Územní a správní kompetence obecní samosprávy ve Skviříně se vztahovaly pouze na obec Skviřín.

Do roku 1862 patřil Skviřín pod Krajský úřad v Chebu a současně od roku 1850 pod nově zřízené Okresní hejtmánství v Tachově. Zároveň se vznikem politických okresů vznikly v roce 1850 také okresy soudní. Obec Skviřín se stala součástí nově vzniklého soudního okresu Přimda (zůstala v něm až do roku 1945). Při další reorganizaci správy v roce 1855 byla sloučena politická a soudní správa a vznikl Smíšený okresní úřad Přimda, jehož součástí byla též obec Skviřín. K definitivnímu rozdělení politické a soudní správy došlo v roce 1868, kdy bylo znovu obnoveno Okresní hejtmánství v Tachově. Po připojení okresu Tachov k německé „Třetí říši“ spravoval obec Landrát v Tachově.

S ohledem na charakter dochovaného materiálu je rekonstrukce činnosti německé obecní samosprávy prakticky vyloučena. Chybí v podstatě všechny kmenové písemnosti archivního souboru. Z torza zbývajících spisového materiálu se podařilo sestavit alespoň částečný přehled představených obce, přičemž nezbytnou pomoc poskytly také záznamy a odkazy v regionální literatuře.

představený obce/starosta	funkce od roku	funkce do roku
Johann Harlass (Harlaß)	?	?
Johann Funk	1903	?
Josef Zimmert sen.	?	1913
Wenzel Heydn (Haydn)	1914	1919
Georg Rösch	1919	1923
Josef Zimmert sen.	1923	1931
Andreas Watzka	1931	†1933
Wenzel Funk	1933	1938
Josef Zimmert jun.	1938	1945

Pro doplnění k výše uvedenému přehledu je potřeba zmínit skutečnost, že Andreas Watzka zemřel v průběhu funkčního období.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Ze zápisu o skartaci písemností, provedené 23. prosince 1953 v budově MNV Skviřín vyplývá, že do prozatímní správy ONV Tachov byly převzaty některé materiály vzniklé z činnosti německé samosprávy obce. Podle autentického záznamu v zápise se jednalo o a) návrh zásobování vodou, odvodňování a pohodnice ve Skviříně, b) seznamy dědičných

zemědělství (dvorů), c) závodové plány hospodářských ploch z roku 1943, d) kniha obecních dávek od roku 1941. Žádný jiný materiál z doby německé správy obce se ve spisovně nenacházel. Všechny písemnosti se dochovaly do současnosti. Došlo pouze k nezbytné korekci údajů.

V dopise z 25. října 1955 se okresní archivář dotazoval rady MNV ve Skviříně, zda by mu mohla podat informace o německé pamětní knize obce a v případě zajištění knihy ji neprodleně zaslat do okresního archivu v Tachově. Z odpovědi z 30. října 1955 vyplývá, že pověření funkcionáři MNV Skviřín německou pamětní knihu obce nepřevzali a zároveň nemohli potvrdit, jestli tato kniha existovala před převzetím úřadu českou správou obce.

V zápisu z dohlídky spisovny MNV Skviřín z 29. května 1956 je uvedeno, že okresní archivář našel jeden podací protokol z let 1943 – 1945, v jehož vedení pokračovala česká samospráva v letech 1946 – 1953, dále parcelní protokol a 7 katastrálních map. V zápise je zmínka o negativní lustraci spisovny ohledně německé pamětní knihy. V závěru je připojeno konstatování, že byly objeveny 3 kusy pozemnostních archů (2 kusy Skviřín, 1 kus Kočov). Všechny uvedené písemnosti okresní archivář odvezl ihned s sebou. Vzhledem k tomu, že v evidenčním listu JAF, zavedeném k 1. listopadu 1974, byly zaevidovány pouze 2 úřední knihy s datací 1894 a tématickým popisem „Knihy parcelních protokolů a katastrálních map“, nelze určit, jakým způsobem došlo v tehdejším okresním archivu k evidenci ostatních písemností z uvedených skartačních etap.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Materiál archivního souboru AO Skviřín pochází z let 1894 – 1945. Jedná se o 2 úřední knihy a 1 kartón o celkové metrži 0,15 bm.

Vzhledem k umístění obce v oblasti s převažujícím německým obyvatelstvem je v dochovaných písemnostech užíván německý jazyk.

Archivní soubor byl uspořádán podle metodického návodu pro pořádání archivních souborů obcí.

V archivním souboru se nalézají písemnosti II. kategorie.

Fyzický stav materiálu je dobrý.

K vnitřní skartaci nebyly navrženy žádné písemnosti.

Z archivního souboru AO Skviřín byla při revizi archivního souboru, provedené 13. února 2001, vyjmuta katastrální mapa obce a následně přesunuta do archivního souboru MNV Skviřín EL NAD 305. V jejím používání pokračovala česká obecní samospráva po roce 1945, což dokládají české, ručně vpisované záznamy.

V archivním souboru MNV Skviřín EL NAD 305 se nachází podací protokol z let (1943) 1945 – 1953. Záznamy německé obecní samosprávy zachycují období mezi lety 1943 – 1945, ale v letech 1945 – 1953 využívala protokol také česká obecní samospráva.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

K nejzajímavějším částem, jinak torzovitého archivního souboru patří dokumentace týkající se provozu kafilerního zařízení (inv. č. 3), které bylo spádovým zařízením tohoto

druhu pro části soudních okresů Písecký a Tachov. Výtežnost informací z hlediska činnosti obecní samosprávy je v podstatě zanedbatelná a při získávání potřebných údajů je potřeba postupovat v součinnosti s dalšími informačními prameny, zejména v regionální literatuře.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archivní soubor uspořádal a pomůcku sestavil Miroslav Vetrák v listopadu 2008 ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 16. března 2009

Miroslav Vetrák

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

I. Prameny

- Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Tachau und Umgebung.* Tachau : Verfasser Karl Hlawaty : Schriftleiter in Pilsen, [1914]
- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau.* Tachau : Herausgegeben von Richard Mayer in Neuzedlisch, [1925]
- Ortsbuch für den Reichsgau Sudetenland.* Haida : Verlagsanstalt Albert & Hanselik, s. d.
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich,* 1849
- Reichsgesetz und Regierungsblatt für das Kaiserthum Österreich,* 1864
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého,* 1919
- Sbírka zákonů a nařízení státu československého,* 1933
- Seznam míst v království Českém,* 1913
- Státní oblastní archiv Plzeň : Průvodce po archivních fondech. Svazek 3. Praha : Archivní správa ministerstva vnitra ČSR,* 1976
- Übersicht der in Folge a. h. Gutschliessung vom 26. Juni 1849 genehmigten provisorischen Gerichtseintheilung des Kronlandes Böhmen,* 1849

II. Literatura

- HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan. *Dějiny správy v českých zemích : od počátků státu po současnost.* Praha : Nakladatelství Lidové noviny, 2005.
- MARTÍNEK, Zdeněk. Archiv obce : Příspěvek k vymezení a charakteristice archivního fondu, *Archivní časopis : zvláštní příloha.* 1999, roč. 49.
- PROFOUS, Antonín – SVOBODA, Jan. *Místní jména v Čechách : jejich vznik, původní význam a změny.* Díl IV. S – Ž, Praha : Nakladatelství Československé akademie věd, 1957.
- PROCHÁZKA, Zdeněk – ÚLOVEC, Jiří. *Hrady, zámky a tvrze okresu Tachov 2.* Tachov : Okresní muzeum v Tachově, 1990.
- SEDLÁČEK, August. *Místopisný slovník království českého.* Praha : Nakladatelství ARGO, 1998.
- SCHMIDT, Josef. *Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau – Pfraumberg.* Geretsried : Heimatkundlicher Arbeitskreis der Tachauer in Geretsried und Ehrenheimatkreisbetreuer StR., 1973.
- SCHUSTER, Franz. *Tachau – Pfraumberger Heimat.* Ulm/D : Gerhard Hess Verlag, 2000.

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AO	archiv obce
EL	evidenční list
EL JAF	evidenční list Jednotného archivního fondu
EL NAD	evidenční list Národního archivního dědictví
evíd.	evidenční
inv. č.	inventární číslo
JAF	jednotný archivní fond
MNV	místní národní výbor
NAD	národní archivní dědictví
NSDAP	Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei (Nacionálněsocialistická německá strana dělnická)
ONV	okresní národní výbor
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka
s. d.	sine dato (bez datace)
SOkA	státní okresní archiv
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Obecní úřad od roku 1850 – 1945**Úřední knihy****Knihy evidence ve věcech spolupůsobení ve státní záležitostech**

1	Parcelní protokol	1894 – [1938]	K 1
---	-------------------	---------------	-----

Spisy**Péče o bezpečnost a veřejný pořádek**

2	Zápis o povolení volného průjezdu přes soukromý pozemek (obec jako prostředník)	1936	N 1
3	Zajištění vody a odvodnění kafilerního zařízení v obci Skviřín (kompletní zpráva včetně dokumentace)	1944	N 1

Spolupůsobení ve státních záležitostech

4	Stanovení a seznamy osob povinných odvodem pozemkové daně a daně z nemovitostí	1941	N 1
5	Výpočet a vyčíslení daně z velkostatku Bor	1942	N 1
6	Soudní seznam dědičných zemědělských dvorů v obci Skviřín	1941	N 1
7	Nařízení ohledně využívání zemědělské půdy	1942 – 1945	N 1
8	Výkazy o využívání zemědělské půdy	1943 – 1944	N 1
9	Katastrální vymezení honebního a loveckého revíru (dopis od Okresního výboru na Přimdě)	1894	N 1

Účetní materiál**Účetní knihy**

10	Daňový sazebník	1941 – 1945	K 2
----	-----------------	-------------	-----

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Archiv obce Skviřín
Značka archivního souboru:	AO Skviřín
Časový rozsah:	1894 – 1945
Počet evidenčních jednotek:	3 (2 úřední knihy, 1 kartón)
Počet inventárních jednotek:	10
Rozsah bm:	0,15 bm (0,03 úřední knihy, 0,12 kartón)
Stav ke dni:	16. března 2009
Archivní soubor zpracoval(a):	Miroslav Vetrák
Pomůcku sestavil(a):	Miroslav Vetrák
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl